

Abstrakt

Malé státy mají vzhledem ke svým omezeným prostředkům limitované možnosti v prosazování vlastních zájmů na mezinárodním poli. Využívají proto určitých strategií, které jim dopomáhají k dosahování svých zahraničněpolitických cílů. Tato práce se zabývá kooperativními strategiemi v kulturní diplomacii, jelikož ta se často stává samotným nástrojem malých států ke zviditelnění. Avšak i v tomto prostředí čelí konkurenci ze strany silnějších, větších států. Využívají malé státy kooperativních strategií v kulturní diplomacii? A pokud ano, tak jakým způsobem? Problematika se v detailnějším měřítku zkoumá na případu aktérství České republiky v rámci asociace EUNIC (zkr. European Union National Institutes of Culture), která představuje platformu pro spolupráci aktérů kulturní diplomacie z řad členských států EU. Českou republiku reprezentují ve strukturách EUNIC Česká centra. Výzkum této práce se zaměřuje konkrétně na to, jaké příležitosti vedoucí k posílení svého vlivu v mezinárodním společenství EUNIC malým státům nabízí a jaké motivace a rizika jsou se spoluprací spojeny. Metodou rozhovorů, obsahové analýzy a analýzy kvantitativních dat je popsána aktivita České republiky, jakožto malého státu, v síti EUNIC v letech 2016–2018, a to jak na úrovni vedení EUNIC Global, tak i v rovině praktické spolupráce na úrovni klastrů.

Práce dochází k závěrům, že ČR je aktivním členem EUNIC na obou úrovních aktivity, nicméně na úrovni klastrů se jí daří obsazovat předsednické pozice více, než na úrovni vedení EUNIC Global. Díky své aktivitě využívá výhody plynoucí ze členství v podobě sdílení nákladů a zkušeností, a má tak možnost realizovat projekty většího rozsahu. Motivace ČR ke spolupráci se ve velké části shodují s teoretickými východisky, ale navíc se projevuje další motivace v podobě posilování image ČR jako součásti evropského prostoru. Z výzkumu rovněž vyplývá, že je ČR schopná prosazovat i svá prioritní témata, což je v práci demonstrováno na příkladu roku 2018 a s ním spojenými oslavami výročí. Rizika spolupráce se naopak s teorií shodují jen částečně a to i z toho důvodu, že aktéři si jsou vědomi potenciálních důsledků spolupráce v síti EUNIC, ale nepovažují je za překážku, která by měla spolupráci bránit. Aktivitu v EUNIC tedy považují za důležitou součást české kulturní diplomacie.